

Zjazd Pisarzy Ziemi Zachodnich i Północnych w Poznaniu

Od 8-10 maja Poznań będzie gospodarzem VII Zjazdu Pisarzy Ziemi Zachodnich i Północnych. W Zjeździe weźmie udział 120 pisarzy. Przedmiotem zasadniczej dyskusji będzie zagadnienie odpowiedzialności narodu niemieckiego za minioną wojnę światową oglądana oczyma pisarzy polskich i niemieckich.

Przewiduje się, że pisarze wyjadą do zagłębia konińskiego, wielu uczestników Zjazdu wystąpi tam ze spotkaniami autorskimi. Spotkania autorskie mają odbyć się także w południowych i wschodnich powiatach naszego województwa. Zakończenie Zjazdu nastąpi w Kaliszu, w czasie IV Kaliskich Spotkań Teatralnych.

Poznańskie środowisko literackie rozpoczęło już przygotowania do Zjazdu. Komitet Porozumiewawczy Pisarzy Ziemi Zachodnich i Północnych wyłonił trzy sekcje, które zajmą się sprawami związanymi z przygotowaniem. Przewodniczącym sekcji programowej został Gerard Górnicki, organizacyjnej — Ryszard Danecki, a imprezowej — Leszek Prorok, (ob)

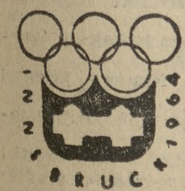
Aparatura pracuje normalnie

Jak podaje agencja TASS, stacja naukowa „Elektron-1” 5 lutego br. do godz. 18 (czasu moskiewskiego) dokonała 53 okrażeń wokół Ziemi. Stacja „Elektron-2” w tym samym czasie dokonała więcej niż 6 okrażeń.

Od momentu wystrzelenia stacji nawiązano z nią 37 razy łączność radiową i otrzymano cenne informacje naukowe oraz dane, dotyczące pracy aparatury pokładowej. Na pokładach stacji utrzymują się warunki zgodne z zaplanowanymi. Aparatura naukowa stacji pracuje normalnie. (PAP)

Jak już podawaliśmy, VII Wojewódzki Zjazd Delegatów Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego powierzył ponownie obowiązki prezesa WK ZSL Józefowi Wroniakowi. Na zdjęciu: Józef Wroniak w czasie wygłoszenia referatu sprawozdawczo-programowego. Na stronie 4 zamieszczamy fragmenty dyskusji zjazdu wojew.

Fot. — M. Mielcarski

Austriacki najlepsze w zjeździe

Po serii niepowodzeń, w ostatniej konkurencji alpejskiej — biegu zjazdowym — reprezentantki Austrii odniosły wielki sukces. Trzy medale, wywalczone przez Christl Haas, Edith Zimmermann i Traudl Hecher, za dotychczasowe porażki z rewalacyjnymi siostrami Goitschel. W czwartek w obozie austriackim panowała więc ogromna radość.

44 zawodniczki stanęły na starcie biegu zjazdowego, który rozegrano na stokach Hoadl. Trasa tym razem nie należała do trudnych — miała 2450 m długości, przy różnicy wzniesień 625 m. Ustawiono na niej 26 bramek. Warunki śniegowe — dobre. Z numerem 2 wystartowała mistrzyni olimpijska ze Squaw Valley, Niemka Heidi Biebl. Uzyskała dobry wynik 1.56,66. Rezultat ten, w kilka minut potem, poprawiła Austriaczka, Hecher, osiągając 1.56,66. Zimmermann zepchnęła swą rodzaczkę z pierwszego miejsca, osiągając 1.56,42. Wynik ten poprawiła Christl Haas, osiągając najlepszy rezultat dnia — 1.55,39 i złoty medal olimpijski. Rewelacyjna Goitschel pojechała słabiej niż w slalomach. Nie zdołała osiągnąć nawet wyniku poniżej 2 minut, niemniej jednak 10 miejsce, wywalczone w biegu zjazdowym, dało jej tytuł mistrzyni

świata w trójkombinacji alpejskiej.

W końcowej grupie wystartowała Polka, Maria Szatkowska. Wypadła bardzo słabo, ustępując czółowym zawodniczkom co najmniej o dwie klasy. Polka zajęła jedno z ostatnich miejsc z czasem 2.11,75.

1. C. Haas (Austria)	1.55,39
2. E. Zimmermann (Austria)	1.56,42
3. T. Hecher (Austria)	1.56,66
4. H. Biebl (Niemcy)	1.57,87
5. Henneberger (Niemcy)	1.58,03
6. M. Bochatay (Francja)	1.59,11

LYŻWIARSTWO SZYBKE

Czwartkowe pojedynki łyżwiarzy na 1500 m nie przyniosły takich emocji, jak bieg na 5000 m, rozegrany poprzedniego dnia. Mistrz Europy — Ants Antson — zwycięzca tej konkurencji, o-

Dokończenie na str. 2

Rok XX
Wyd. AB
Poznań
piątek, 7. II. 1964
Cena 50 gr
Nr 32 [6220]

Wywiad z wiceprzewodniczącym CRZZ J. Kuleszą

Sesje KSR świadczą o poczuciu gospodarskiej odpowiedzialności załóg

W zakładach przemysłowych dobiegają końca konferencje samorządu robotniczego, które omawiają sytuację gospodarczą przedsiębiorstw oraz ustalają ich plany techniczno-ekonomiczne na r. 1964. Wiceprzewodniczący CRZZ Józef Kulesza udzielił przedstawicielowi PAP wywiadu o przebiegu tych sesji oraz o głównych problemach, jakie stoją przed samorządem robotniczym w roku bieżącym.

Wykonanie zadań gospodarczych określonych wskaźnikami NPG na ten rok — mówi J. Kulesza — wymaga mobilizacji sił i środków we wszystkich dziedzinach naszej gospodarki, w każdej branży, w każdym zakładzie i wydziale produkcyjnym. Dlatego też właściwe przygotowanie, ustalenie i zabezpieczenie realizacji planów przedsiębiorstw we wszystkich wskaźnikach ekonomiczno-technicznych — ma decydujące znaczenie dla dalszego rozwoju naszej ekonomii. Od przebiegu sesji KSR zależy organizatorskie zapewnienie świadomego udziału całych załóg w aktywnym poszukiwaniu rezerw oraz w twórczym rozwijaniu inicjatywy na rzecz pełnego wykonania i przekroczenia zadań planowych.

Przy opracowywaniu planu na rok 1964 zwrócono uwagę, aby podstawą rozdziału plano-

wych zadań i środków dla poszczególnych zakładów była aktualna analiza ich rezerw i wyników ekonomicznych.

W toku przygotowań w zakładach samorządy zwróciły szczególną uwagę na niedociągnięcia i tzw. „wąskie gardła”, jakie ujawniły się w roku ubiegłym. W tym celu wykorzystano wyniki społecznych kontroli gospodarki materiałowej, społecznych przeglądów stanowisk pracy oraz analizy zatrudnienia i wydajności pracy, a zwłaszcza doświadczenia, zdobyte w toku realizacji lipcowej uchwały Rady Ministrów i CRZZ.

Wskaźniki planu były omawiane wstępnie przez rady robotnicze, z udziałem przedstawicieli organizacji technicznych i młodzieżowych, a następnie przekazywane do zapiniowania komisjom problemowym.

W wielu zakładach prace wstępne podzielono na etapy. Najpierw zapoznano załogę z materiałami XIV Plenum Komitetu Centralnego PZPR, a następnie przedstawiono jej wskaźniki dyrektywne, które z kolei stały się przedmiotem prac komisji problemowych Rady Robotniczej.

Tego rodzaju poczynania pozwoliły stworzyć w większości zakładów wyrazisty obraz całokształtu działalności przedsiębiorstwa, jego niedociągnięć oraz możliwości i konieczności usprawnień.

— Na jakie sprawy samorząd robotniczy i związki zawodowe zwracają obecnie szczególną uwagę?

Główne starania skupiają się wokół zapewnienia wzrostu wydajności, oszczędnej gospodarki surowcami, materiałami, paliwem i energią, uaktualnienia norm zużycia materiałów, zapewnienia pełnej realizacji zaciągniętego planu postępu technicznego, usprawnienia organizacji pracy, pełnego wykorzystania czasu pracy i na tej podstawie prawidłowego ustalenia planów zatrudnienia.

Bardzo istotną sprawą okazało się racjonalne rozłożenie zadań produkcyjnych i ekonomicznych na poszczególne okresy, a równocześnie zadań całego zakładu — na oddziały produkcyjne.

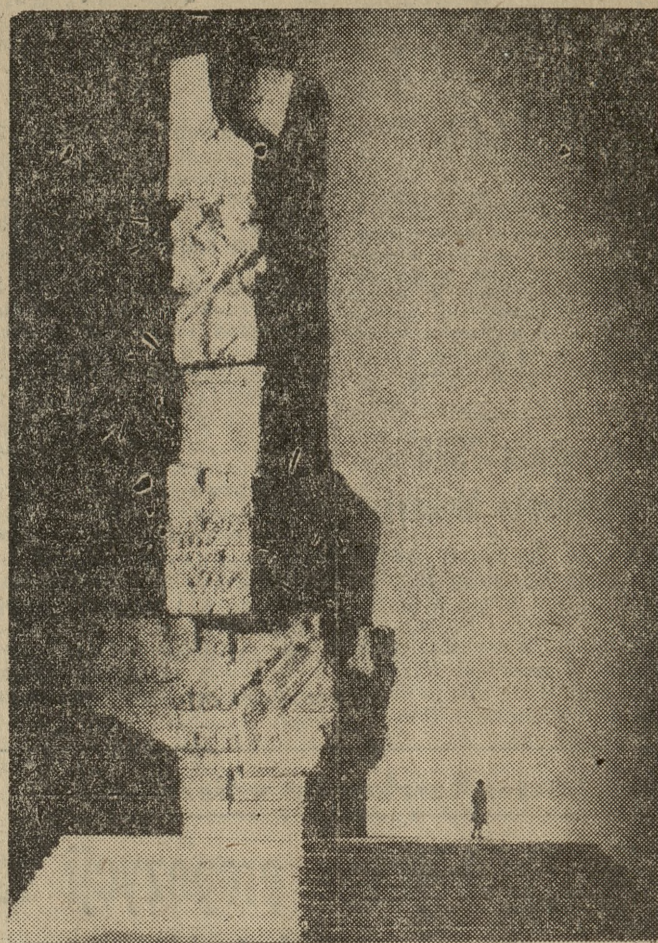
W zakładach, wydwarzających na eksport, jednym z najbardziej zasadniczych spraw jest, obok dalszego wzrostu tej produkcji, podniesienie jakości wyrobów i rygorystyczne przestrzeganie terminowości wykonywania zamówień.

Dużo uwagi poświęcono problemowi zaopatrzenia materiałowego i kooperacji, rytmicznej działalności przedsiębiorstw, zapewnienia frontu pracy. Wiele tu było słusznej krytyki administracji przed-

Ambasador Pakistanu u Al. Zawadzkiego

Przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki przyjął 5 bm. na audiencji w Belwederze ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Republiki Pakistanu w Polsce Ikbala Athara, który złożył listy uwierzytelniające. (PAP)

Pomnik Obrońców Westerplatte

Ogłoszony w ubiegłym roku konkurs na pomnik Obrońców Westerplatte rozstrzygnięty został ostatecznie na plenarnym posiedzeniu Rady Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa. Pierwszą nagrodę uzyskała praca doc. Adama Haupta i Franciszka Duszeńki (na zdjęciu). Praca została skierowana do realizacji.

Fot. — CAF

Zenadi skazani

W środę trybunał algierski wydał wyrok na zabójcę algierskiego ministra spraw zagranicznych, Chemistego. Zabójca Zenadi został skazany na karę śmierci.

USA próbują przewlec sprawę

W Waszyngtonie trwają gorące zabiegi zakulisowe, aby nie dopuścić do uznania Stanów Zjednoczonych winny mi agresji przeciwko Panamie. Posiedzenie Rady Organizacji Państw Amerykańskich (OPA), które powinno być odbyć się w środę, by wyznaczyć specjalną komisję dla rozpatrzenia skargi Panamy o agresję, ponownie odłożono. (PAP)

Wojska NATO czy oddziały ONZ?

Problem Cypru wchodzi w decydującą fazę

Rząd Cypru odmawia zgody na interwencję NATO na wyspie, rząd francuski ogłosił, że nie weźmie w niej udziału, zaś sekretarz generalny ONZ, U Thant, wobec wzrostu napięcia w sprawie cypryjskiej, postanowił przerwać swą podróż w Tunezji i powrócić do Nowego Jorku — oto w skrócie najważniejsze punkty rozwoju kryzysu cypryjskiego.

Korespondent TASS donosi z Nikozji: Nie upłynęły nawet trzy godziny od odrzucenia przez prezydenta Makariosa brytyjsko-amerykańskiego planu wysłania wojsk NATO na Cypr, gdy w Nikozji rozeszła się wiadomość, że przed gmachem ambasady amerykańskiej wybuchły dwie bomby podłożone „przez nieznanych sprawców”. Na Cyprze sądzi się, że wybuch ten stanowi prowokację, mającą na celu usprawiedliwienie zbrojnej interwencji NATO.

Rzecznik Sekretariatu Narodów Zjednoczonych oświadczył w środę, iż przypuszcza, że wkrótce zostanie zwołana Rada Bezpieczeństwa w związku z sytuacją, jaka wytworzyła się na Cyprze i z żądaniem władz cypryjskich, by siły zbrojne ONZ zostały wysłane na wyspę.

Na odbywającym się w Rzymie Plenum KC Włoskiej Partii Ko-

munistycznej uchwalono rezolucję, żądającą rezygnacji Włoch z udziału w interwencji zbrojnej NATO na Cyprze.

Pastor Niemoeller za zawarciem paktu nieagresji NRD — NRF

Znany działacz społeczny, NRF, pastor Martin Niemoeller wypowiedział się na zebraniu zachodnioniemieckiego towarzystwa pokojowego w Dortmundzie za zawarciem paktu o nieagresji między NRF a NRD.

Niemoeller skrytykował fakt, że w Republice Federalnej milicjariści i faszysty mają coraz większe wpływy. „Utrudnia to bardzo drogę do pokojowej przyszłości”. Opowiedział się on także za pokojowym współistnieniem państw. (PAP)

Z dyskusji w Bonn

Rząd i... nierząd

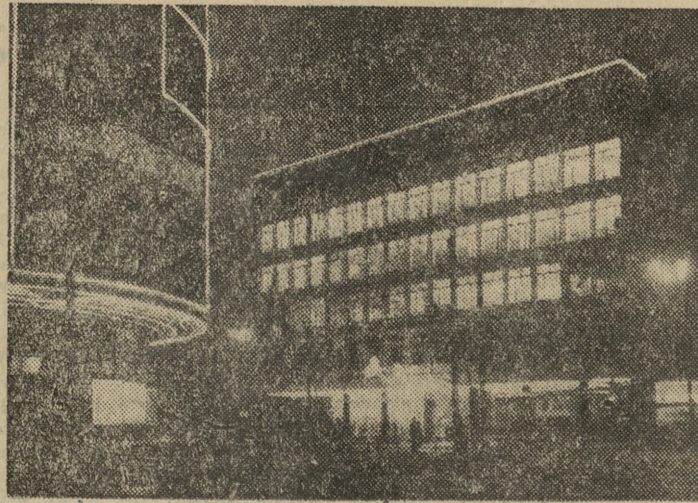
Agencja ADN donosi z Bonn: Bundestag dyskutował w środę nad opodatkowaniem nierządu w Niemczech zachodnich. Punktem wyjścia dla dyskusji był przykład pewnej wdowy, która — obok swej renty — z tej „działalności” miała rocznie 92.000 marek nieopodatkowanych „dochodów ubocznych”.

Boński minister finansów Dahlgren odmówił jednak wprowadzenia tego rodzaju podatku z uzasadnieniem, że państwo, uczestnicząc w tych dochodach, mogło by się stać „sutenerem”. (PAP)

Światła Poznania

Poznań zalicza się już do miast, które wieczorem rozświetlają ferya neonowych świateł. Piękno śródmieścia podnoszą także nowe obiekty, które pobudowano przede wszystkim w punktach zniszczonych w 1945 roku działaniami wojennymi. Na zdjęciu: ulica 27 Grudnia w oświetleniu wieczornym u zbiegu z ul. Lampęgo. Po lewej — fragment Powszechnego Domu Towarowego; po prawej — Dom Mody „Roxana”. [c]

Fot. — St. Laskowski

Dar ZSRR dla Skopje

Rząd radziecki przekazał w darze dla ludności Skopje zakłady produkujące elementy do budowy domów mieszkalnych. Zakłady wytwarzać będą rocznie prefabrykaty do budowy 1200 domów. Domy te będą przystosowane do ewentualnych wstrząsów podziemnych. Zakłady rozpoczną produkcję w maju br. (PAP)

Walter Ulbricht przyjął deputowanych Francji

Przewodniczący Rady Państwa NRD — W. Ulbricht, przyjął przebywającą w NRD grupę 12 deputowanych do francuskiego Zgromadzenia Narodowego. Rozmowa odbyła się w duchu przyjaźni i wzajemnego zrozumienia.

Kolejna wizyta deputowanych do parlamentu francuskiego w NRD, złożone przez nich oświadczenia, wizyty u przywódców NRD, wywołały duże niezadowolenie i rozgoryczenie w kołach bońskich. Oficjalne koła bońskie interweniowały w Paryżu bardzo energicznie w tej sprawie, jednakże bez praktycznego skutku.

PAP

Delegacja ZSRR u prezydenta Meksyku

Prezydent Meksyku Adolfo Lopez Mateos przyjął przebywającą w tym kraju z wizytą delegację Rady Najwyższej ZSRR pod przewodnictwem zastępcy przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR J. I. Paleckisa. (PAP)

Dokument Polski, ZSRR i CSRS dla ONZ

Zasady międzynarodowych stosunków handlowych i polityki handlowej

Dokument pod nazwą „Zasady międzynarodowych stosunków handlowych i polityki handlowej”, przedłożony został przez delegację Polski, ZSRR i Czechosłowacji komitetowi przygotowawczemu konferencji ONZ do spraw handlu i rozwoju, w celu rozpowszechnienia go jako oficjalnego dokumentu konferencji.

Dokument podkreśla m. in. konieczność zlikwidowania przeszkód i praktyk dyskryminacyjnych w handlu światowym oraz formułuje zasady, którymi państwa powinny się kierować w stosunkach gospodarczych z innymi krajami. Oto główne z nich:

Handlowe i inne stosunki gospodarcze powinny opierać się na równouprawnieniu, poszanowaniu suwerenności, nieingerencji w wewnętrzne sprawy krajów i na wzajemnych korzyściach.

W stosunkach handlowych kraje będą stosowały zasadę największego uprzywilejowania.

Każde państwo nie posiadające wybrzeża morskiego ma prawo do swobodnego dostępu do morza, zgodnie z podstawową zasadą wolności mórz.

Kraje rozwinięte będą podejmowały kroki, zmierzające do szybkiego likwidowania ograniczeń, stanowiących przeszkodę dla eksportu rozwijających się krajów bez wzajemnych ustępstw z ich strony.

Kraje rozwinięte, w tym członkowie ugrupowań gospodarczych, będą udzielały rozwijającym się krajom ulg i przywilejów w dziedzinie handlu.

Każdy z krajów rozwiniętych — uczestników agropo-

wań gospodarczych — będzie ze wszelkich miar przyczyniał się do dopuszczenia na swoje rynki towarów z krajów nie będących uczestnikami tych ugrupowań.

Żaden kraj rozwinięty nie będzie korzystał w handlu z krajami rozwijającymi się z jakichś szczególnych tj. nieudzielanych wszystkim innym krajom rozwiniętym — ulg i przywilejów. W związku z tym kraje rozwinięte, posiadające szczególne ulgi i przywileje, zrezygnują z nich w możliwie krótkim czasie.

Żadne formy dyskryminacji w dziedzinie międzynarodowego handlu, transportu, stosunków finansowych, kredytowych itp. nie powinny mieć miejsca.

Niedopuszczalne jest stosowanie metod nacisku ekonomicznego w celu osiągnięcia korzyści gospodarczych lub politycznych.

Wszystkie kraje będą wszechstronnie przyczyniały się do stabilizacji rynków surowcowych m. in. poprzez rozszerzenie praktyki zawierania długoterminowych porozumień i umów handlowych.

Kraje rozwinięte będą podejmowały niezbędne kroki w celu poprawienia struktury eksportu towarowego krajów rozwijających się drogą zwiększania udziału wyrobów gotowych i półfabrykatów w swym imporcie z tych krajów.

Pomoc gospodarcza i techniczna dla krajów rozwijających się nie powinna być związana z żadnymi niemożliwymi do przyjęcia dla tych krajów lub narzuconymi im warunkami o charakterze politycznym, gospodarczym, wojskowym lub innym. (PAP)

Spotkanie w Nowym Jorku

We wtorek odbyło się spotkanie delegacji Radzieckiego Komitetu Obronców Pokoju z przedstawicielami ludności Nowego Jorku. Delegacja przybyła do USA na zaproszenie Krajowego Komitetu Przeciwników Stosowania Przemocy.

Do kilkuset zebranych przemówił kierownik radzieckiej delegacji, prof. W. Kowanow. Na zakończenie spotkania goście radzieccy odpowiedzieli na liczne pytania Amerykanów. (PAP)

Ulg i lotnicze dla turystów

W Budapeszcie zakończyła się konferencja przedstawicieli towarzystw lotniczych i organizacji turystycznych Węgier, Czechosłowacji, NRD, Polski, Rumunii, Węgier i ZSRR.

Postanowiono m. in., że kraje biorące udział w konferencji przyznawać będą dla grup turystycznych 10-14-osobowych 5 proc. ulgi, a dla grup turystycznych liczących ponad 15 osób lub równo 15 — 10 proc. ulgi. Studenci, kształcący się za granicą, w wypadku przyjazdu do kraju rodzinnego będą mogli otrzymać 20-procentową ulgę.

Omawiano również problem zorganizowania biura podróży dla turystów indywidualnych. (PAP)

Austriacki najlepszy w zjeździe

Dokończenie ze str. 1

sięgnął rezultat 2.10,3, a więc o 1,7 sek. gorzej od rekordu olimpijskiego. Dużą niespodzianką było drugie miejsce Holendra, Verker. Ten 21-letni zawodnik startując po raz pierwszy w wielkich międzynarodowych zawodach, zdobył srebrny medal.

1. A. Antson (ZSRR)	2.10,3
2. Verker (Holandia)	2.10,6
3. V. Haugen (Norwegia)	2.11,2
4. J. Launonen (Finlandia)	2.11,9
5. L. Zajcew (ZSRR)	2.12,1
6. E. Matusewicz (ZSRR)	2.12,2

HOKEJ

W czwartkowym meczu hokejowym grupy „B” Jugosławia pokonała Węgry 4:2 (2:2, 1:0, 1:0), a Austria wygrała z Włochami 5:3 (1:1, 1:1, 3:1).

BOBSLEJE

Na torze bobslejowym w Igls rozegrano 3 ślizg w konkurencji czwórek. Tym razem najszybszą okazała się włoska czwórka Zardini — Bonagura — Mocellini — Dalla Torre, która uzyskała najlepszy czas dnia 1.03,59. Tylko o 5 setnych sek. gorszy byli Kanadyjczycy V. Emery — Kirby — Anakin — J. Emery. Czwórka kanadyjska po trzech ślizgach ma już 0,9 sek. przewagi nad swymi konkurentami i jest stuprocentowym niepełnym kandydatem do złotego medalu.

WYNIKI PO 3 ŚLIZGACH

1. Kanada I	3.10,45
2. Austria I	3.11,35
3. Włochy II	3.11,52
4. Włochy I	3.11,64
5. Niemcy I	3.11,86
6. USA I	3.12,44

MISTRZOSTWA ŚWIATA NA... OLIMPIADZIE

Igrzyska Olimpijskie w Innsbrucku są traktowane także jako mistrzostwa świata w narciarstwie. Międzynarodowa Federa-

Olimpijska środa

W ósmym dniu Zimowej Olimpiady, w rozgrywkach hokejowych w grupie „B” drużyna Polski uchroniła swoją pozycję w tabeli. Czekają nas jednak trudne spotkania z twardo walczącą Japonią oraz w ostatnim dniu Igrzysk mecz z Austrią, która teoretycznie wraz z Japonią i Jugosławią ma jeszcze szanse na zajęcie pierwszego miejsca.

W tej grupie Rumunia odniosła pierwsze zwycięstwo pokonując Austrię 5:2 (0:1, 4:1, 1:0). Norwegia zwyciężyła Węgry — 6:1 (3:0, 2:0, 1:1).

Tabela rozgrywek grupy „B”:

1. POLSKA	8:0	23:5
2. Austria	5:3	16:12
3. Japonia	5:3	19:18
4. Jugosławia	5:3	18:18
5. Norwegia	4:4	20:21
6. Rumunia	3:5	15:19
7. Włochy	2:6	11:25
8. Węgry	0:8	7:21

Spotkania w grupie „A” przyniosły następujące rezultaty: Szwecja — Szwajcaria 12:0, ZSRR — Niemcy 10:0, a Czechosłowacja — USA 7:1. Tak więc do medalu olimpijskich pretendują tylko pierwsze cztery zespoły.

1. ZSRR	10:0	47:6
2. Kanada	10:0	29:11
3. Szwecja	8:2	37:9
4. CSRS	8:2	32:10
5. USA	2:8	20:27
6. Finlandia	2:8	6:27
7. Niemcy	0:10	5:43
8. Szwajcaria	0:10	1:44

PUNKTACJA IGRZYSK

Po ósmym dniu Zimowej Olimpiady i 24 zakończonych konkurencjach nieoficjalna punktacja drużynowa (7-6-4-3-2-1) przedstawia się następująco:

1. ZSRR 130,4 pkt.; 2. Norwegia 62 pkt.; 3. Niemcy 58 pkt.; 4. Finlandia 50 pkt.; 5. Austria 49 pkt.; 6. Francja 43,5 pkt.; 7. Szwecja 34 pkt.; 8. USA 27,5 pkt.; 9. Włochy 14,5 pkt.; 10. Kanada 11 pkt.; 11. Polska 8,5 pkt.; 12. KRL-D 7,5 pkt.; 13-15. Holandia, Szwajcaria i W. Brytania — po 7 pkt.; 16. Japonia 5 pkt.; 17. CSRS 4 pkt.; 18. Rumunia 2 pkt.
--

PODZIAŁ MEDALI

	złote	srebrne	brązowe
ZSRR	8	3	5
Francja	3	3	—
Finlandia	3	2	2
Norwegia	2	5	3
Niemcy	2	3	3
Austria	2	3	2
USA	1	1	1
Szwecja	1	1	1
Holandia	1	—	—
W. Brytania	1	—	—
Włochy	—	1	2
KRL-D	—	1	—
Kanada	—	—	2

cja Narciarska przyznaje medal mistrzów świata w trójkombinacji alpejskiej. Konkurencja ta nie jest liczona w punktacji olimpijskiej. Mistrzynią świata została 15-letnia Francuzka, Marielle Goitschel, wyprzedzając Austriaczki Haas i Zimmermann. A oto wyniki trójkombinacji:

1. M. Goitschel (Francja)	pkt — 34,32
2. C. Haas (Austria)	— 40,11
3. E. Zimmermann (Austria)	— 43,13
4. J. Saubert (USA)	— 50,76
5. B. Henneberger (Niemcy)	— 70,40
6. P. Riva (Włochy)	— 92,50

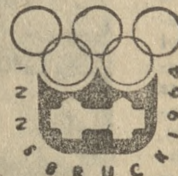
Ciekawostki spod Berg Isel

Reprezentant USA w skokach, Gin Kotlarek, mimo posiadania polskiego nazwiska, nie potrafi powiedzieć ani słowa w naszym języku. Wprawdzie dziadek jego był Polakiem, ale już potem nikt w rodzinie nie mówił po polsku. Kotlarek, zapytany kto jego zdaniem wygra konkurs na Berg Isel odpowiedział, że jego faworytem jest on sam.

Starsza z francuskich siostr medalistek Christine, oświadczając, że na następne Igrzyska pojedą prawdopodobnie trzy siostry Goitschel. Mają bowiem jeszcze 15-letnią siostrę Patrice. Jej specjalnością jest bieg zjazdowy. Każda z nas będzie więc miała swoją ulubioną konkurencję i na pewno nie pokłócimy się o medale — powiedziała Christine.

Sensację wywołało zdobycie złotego medalu przez angielską parę bobsleistów, którzy latem startują w wyścigach samochodowych, zimą pasjonują się jazdą na bobslejach na kontynencie, gdyż w Anglii nie mają warunków.

Holenderke Dijkstra, pierwszą złotą medalistkę w jeździe figurowej nazywają „Mistrzynią Piruetów”, tyżwiarkę ZSRR Skoblikową — „Pierwszą Osobistością Igrzysk”. Przybyły nazwano „Odrzutowcem z Bysirem”, podobne tytuły otrzymało wielu innych sławnych sportowców. Tak dzieje się już na wszystkich letnich i zimowych Olimpiadach.

Program piątek 7. II

Godz. 8 — jazda szybka na lodzie mężczyzn 10 000 m.
Godz. 9.30 — sztafety narciarskie 3x5 km kobiet.
Godz. 9.30 — bobsleje czwórki — ostatnie ślizgi.
Godz. 10 — slalom specjalny mężczyzn — eliminacja.

Turniej hokejowy tylko w grupie A spotkają się: Szwecja — ZSRR, Kanada — CSRS, Szwajcaria — Niemcy, USA — Finlandia.

TRANSMISJE TELEWIZYJNE

Godz. 9.25 — sztafeta kobiet 3x5 km.
Godz. 13 — mecz hokejowy Szwecja — ZSRR.
Godz. 19.45 — filmowy przegląd dnia.
Godz. 21 — mecz hokejowy Kanada — CSRS.
Polskie Radio przeprowadzi transmisję bezpośrednią w programie I od godz. 9.25 z biegu sztafetowego kobiet oraz z meczu hokejowego Szwecja — ZSRR od godz. 19.25.

Trzy imprezy Olimpij

Pięćdziesiąt Olimpij rozegrają w niedzielę o godz. 11 w sali przy ul. Marceleskiej spotkanie o awans do II ligi z grudziądzkim zespołem Stali.

Koszykarki mają dwa mecze o mistrzostwo I ligi. W sobotę w wrocławskiej Sile o godz. 18 oraz w niedzielę o tej samej porze ze Spójnią Gdańsk. Oba mecze odbędą się w sali przy ul. Matejki. (S)

Wiceminister Naszkowski w Genewie:

Punkty styczniowe propozycji rozbrojeniowych winny ułatwić porozumienie

Przemawiając na czwartkowym posiedzeniu Komitetu Rozbrojeniowego 18 Państw przewodniczący delegacji polskiej, wiceminister Naszkowski stwierdził, że mimo istotnych rozbieżności w propozycjach przedstawionych przez ZSRR i USA zawierają one punkty styczniowe i to powinno stanowić element ułatwiający porozumienie.

Należy tu wymienić przede wszystkim sprawę zmniejszenia budżetów wojskowych oraz sprawę redukcji zbrojeń. Związek Radziecki podjął już zresztą pewne kroki w tym kierunku i jest gotów, jak głosi memorandum rządu radzieckiego z 28 stycznia br., do zwiększenia ich zasięgu, jeśli mocarstwa zachodnie przejawiają podobną gotowość w tym kierunku. Stwierdzając iż Polska przywiązuje dużą wagę do konkretnych kroków częściowych, mówca oświadczył:

Jest to szczególnie ważne w odniesieniu do rejonów bezpośredniej konfrontacji sił zbrojnych przeciwnych stron, gdzie niebezpieczeństwo wybuchu konfliktu zbrojnego, a co za tym idzie rozpętania totalnej wojny atomowej — jest największe. Takim zapalnym terenem jest przede wszystkim Europa środkowa.

W przedłożonym memorandum ZSRR znajduje się bardzo ważna propozycja. Dotyczy ona zniszczenia całego lotnictwa bombowego. W deklaracjach rządu Stanów Zjednoczonych przejawiają się myśli na temat zniszczenia pewnej ilości przestarzałych typów bombowców. Oczywiście różnica w podejściu obu stron jest widoczna.

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował K. Monikowski.

GŁOS WIELKOPOLSKI redaguje Kolegium. Adres redakcji: Poznań, ulica Grunwaldzka 19. Centrala tel. 611-21 łączy wszystkie działy. Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa”. Druk: Zakłady Graficzne im. M. Kasprzaka. C-4

Nie można jednak nie odnotować postępu, jaki wyraża się w pewnej wspólnej tendencji do fizycznego zniszczenia pewnych kategorii broni. Polska wysunęła przeszło 6 lat temu propozycję w sprawie utworzenia w Europie strefy bezatomowej, która byłaby zarazem strefą ograniczonych zbrojeń. Propozycja ta w świetle wydarzeń ostatnich lat okazała się realną i atrakcyjną. Pozostaje ona nadal na porządku dnia prac naszego komitetu.

Poszukując w dalszym ciągu punktów zbliżenia między pozycjami, strona polska wysunęła ostatnio inicjatywę zamrożenia zbrojeń jądrowych w Europie centralnej. Propozycja ta znajduje się obecnie w stadium rozpracowania.

Innym spośród kroków częściowych jest propozycja w sprawie nierozprzestrzeniania broni jądrowej. Punkt ten figuruje w obu planach — radzieckim i amerykańskim. Wyświadczyłbyśmy jednak zią przysługę sprawie pokoju — powiedział delegat Polski — gdybyśmy zamazywali istniejącą w tej dziedzinie rozbieżność punktów widzenia. Nawijając tu — rzecz prosta — do planu utworzenia wielostronnych sił nuklearnych NATO.

Tworzenie nowych form własności broni jądrowej — własności kolektywnej — może utrudnić lub nawet uniemożliwić rozbrojenie nuklearne na skutek oporów choćby tylko jednego ze współdysonentów tej broni.

Czy współdział państw w wielostronnej sile nuklearnej NATO, we współdysonowaniu bronią jądrową i współdecydowaniu o jej użyciu —

nie jest równoznaczny ze współdziałem w kontroli?

Jest rzeczą oczywistą dla każdego, kto śledzi wciąż rosnące ambicje wojskowe NRF, że rządowi NRF właśnie chodzi o zdobycie — na obecnym etapie — takiej kontroli dla realizacji celów politycznych w Europie.

Byłoby poza tym naiwnością sądzić, że NRF byłaby gotowa ponosić w MLF (siłach wielostronnych — red.) miliardowe koszty, dorównujące wydatkom USA na ten cel i znacznie przewyższające wydatki innych państw NATO, jeśliby obecny stan faktyczny w rozporządzaniu bronią jądrową nie miał ulec zmianie, jeśliby nie miała ona uzyskać dostępu do tej broni.

Podkreślając całkowicie odmienne stanowisko, jakie w tej sprawie zajmuje NRD, wiceminister Naszkowski oświadczył: rząd NRD ponawia wielokrotnie pod adresem rządu NRF propozycje wyrzeczenia się przez oba państwa dostępu do broni jądrowej we wszelkiej postaci. Stanowisko to znalazło odbicie w projekcie układu przedstawionego wraz z odpowiednim listem Komitetu 18 przez przebywającą w Genewie delegację rządu NRD. Polska w pełni popiera nacechowane troską o bezpieczeństwo w Europie inicjatywę rządu NRD, w tym i wspominaną propozycję.

Powracając do koncepcji wielostronnych sił jądrowych, delegat polski wskazał, że utworzenie tych sił zwiększyłoby poważnie groźbę konfliktu nuklearnego, podczas gdy idea nierozprzestrzeniania broni jądrowej ma służyć celowi wręcz odwrotnemu: zmniejszeniu tej groźby. Jesteśmy więc gotowi — oświadczył mówca — rozpatrzyć w naszym Komitecie sprawę dalszego nierozprzestrzeniania broni jądrowej, jednakże układ w tej sprawie musi wyłączać wszelką formę przekazywania broni jądrowej, bezpośrednią i pośrednią. PAP

Blokada Kuby zawiodła

A amerykańskie pismo „Christian Science Monitor” ogłosiło wyniki wywiadów przeprowadzonych przez swych korespondentów w Wielkiej Brytanii, Włoszech, Belgii, Kanadzie i Afryce Północnej w sprawie blokady Kuby, ogłoszonej przez rząd Stanów Zjednoczonych.

Opublikowane dane stwierdzają, że blokada ekonomiczna Kuby nie powiodła się i faktycznie została przerwana. W Londynie korespondentowi tego pisma oświadczone, że Wielka Brytania utrzymuje z Kubą takie same stosunki dyplomatyczne i handlowe, jakie miała z poprzednim rządem kubańskim. Korespondent z Paryża donosi, że kół przemysłowe i handlowe Francji pragną rozszerzenia stosunków handlowych z Kubą. W pierwszej połowie 1963 roku Francja sprzedała Kube towary na sumę 2 340 000 dolarów, a zakupiła za 1 500 000 dolarów. W Paryżu Kuba otworzyła swoje stałe przedstawicielstwo handlowe.

Kanada sprzedaje Kube pełny asortyment towarów, z wyjątkiem strategicznych. W 1963 roku obroty handlowe wyniosły około 4 mln. dolarów.

Rzymski korespondent komunikuje, że wymiana handlowa między Włochami i Kubą wzrasta z każdym miesiącem. W ciągu pierwszych 9 miesięcy 1963 roku obroty handlowe między Włochami i Kubą osiągnęły 36 mln. dolarów.

Korespondent z Belgii pisze, że rząd belgijski oficjalnie ogłosił, że jest przeciwnikiem ekonomicznej blokady Kuby i utrzymuje z tym krajem normalne stosunki handlowe.

W Ameryce Łacińskiej, pomimo ogromnego nacisku Stanów Zjednoczonych, Argentyna, Brazylia, Chile, Peru i Urugwaj przeprowadzają z Kubą korzystne

transakcje handlowe, o czym zresztą niejednokrotnie mówił Fidel Castro.

Korespondent z Tunezji donosi: „Sprawy ideologiczne podporządkowane są w północnej Afryce potrzebie handlu z Kubą. 27 mln. mieszkańców Maroka, Algierii i Tunezji chcą cukru kubańskiego i pokrywają około połowy jego wartości eksportem zboża, sardynek, rur cementowych i fosfatu. Kraje te ze względu politycznych nie chcą być ekonomicznie zależne od Francji.

Wbrew oczekiwaniom USA, bojkot Kuby odbił się niekorzystnie w Stanach Zjednoczonych, gdzie tysiące robotników straciło pracę we flocie handlowej, kurującej do Kuby, i w przemyśle tytoniowym, który dawniej otrzymywał surowce z Kuby.

H.B.

JESZCZE TYLKO DWA DNI
MOŻESZ SKŁADAĆ KUPONY NA LOSOWANIE
350 NAGRÓD W „KOZIOLKACH”
K622

Wywiad z wiceprzewodniczącym CRZZ J. Kuleszą

Dokończenie ze str. 1

sekwentnych posunięć w dziedzinie wykonania zadań określonych uchwałą lipcową rządu i CRZZ zdarza się nawet, że plan zatrudnienia jest obecnie niższy od wykonania r. ub.

W zdecydowanej większości tych zakładów, dyrekcje i rady zakładów przy rozpatrywaniu problemów zatrudnienia, uwzględniały zarówno wytyczne planu jak i sprawy ludzkie: wiek pracownika, jego stosunek do pracy, i — co szczególnie ważne — inne źródła dochodu, jego sytuację rodzinną, możliwości przekwalifikowania itp.

Są jednak i takie zakłady — wprawdzie nieliczne, ale jako związkowcy musimy zwrócić na nie uwagę — gdzie dyrekcje podeszły do tych problemów w sposób uproszczony, rozwiązując je z jednej strony niedosć konsekwentnie, z drugiej zaś niedosć wnikliwie. Nie wszędzie też w omawianych zakładach rady zakładowe, które mają w tej dziedzinie określone uprawnienia, działały w oparciu o gruntowne rozeznanie sytuacji materialnej i rodzinnej poszczególnych pracowników.

Zarządy okręgowe ZZ jako zwierzchnie instancje rad zakładowych powinny wnikiwie zająć się tymi sprawami i ukierunkować należycie działalność rad zakładowych w poczuciu odpowiedzialności za plan i sprawy ludzkie.

Nie jest też rzeczą przypadkową, że w niektórych zakładach — jak wynika z bliższych analiz — niewiele zrobiono w zakresie wykonania wytycznych, wydanych przez rząd na wniosek CRZZ pod koniec roku ub., w sprawie zapewnienia warunków realizacji zadań obecnego planu. Kontrola wykazała także, że zjednoczenia, w skład których wchodziły wspólnie wyżej zakłady, nie przywiązywały należytej wagi do opracowania i udzielenia przedsiębiorstwu pomocy w okresie wstępnych przygotowań do ustalenia i zabezpieczenia realizacji planu. Często też w zakładach tych nie brano pod uwagę, że zmniejszenie stanu zatrudnienia należy przeprowadzać uwzględniając przede wszystkim tak zwany ubytek naturalny na przestrzeni roku i zahamowanie przyjęć.

Jednym z wyrazów niewłaściwego podejścia do spraw zatrudnienia były zdarzające się przypadki zwalniania uczniów. Jakkolwiek nie jest to zjawisko masowe, jednakże zwracamy na nie baczna uwagę, chodzi bowiem o młodzież, o nasze nowe kadry. Ponadto — również z punktu widzenia prostego rachunku ekonomicznego — nie można pozwolić na marnotrawienie środków społecznych, zaangażowanych już w przygotowanie zawodowe.

Liczba uczniów przygotowujących się do zawodu w zakładach pracy w ostatnich latach szybko wzrastała. W latach 1960—1963 liczba młodzieży uczącej się w szkołach zawodowych wszystkich typów wzrosła o 619 tys., to jest o 80 procent. O ile w roku 1962 liczba młodocianych zatrudnionych do nauki zawodu w zakładach pracy wynosiła 175,3 tys., to w roku 1963 wzrosła ona do 222 tys. Odpowiednio też wzrosły fundusze, przeznaczone na ten cel. Plan na rok 1964 przewiduje dalszy wzrost liczby uczniów w zakładach o 17 procent.

Jednakże poważne środki nie wszędzie zostały prawidłowo ustalone i rozdzielone. Jednym zakładom przyznano limity zawyżone, natomiast innym zbyt niskie. W tych ostatnich, gdzie dyrekcje samodzielnie podjęły decyzje o zwolnieniach, zwolnieni uczniów powinni być z powrotem przyjęci. Ostatnio wydane zostały w tej sprawie, na wniosek CRZZ, odpowiednie wytyczne rządu.

Należy tu jednocześnie zwrócić uwagę, iż w niektórych zakładach fundusze na opłacanie uczniów jest niewłaściwie wykorzystywane — przeznaczają się go na cele, nie mające nic wspólnego z zatrudnieniem uczniów. Wymaga to uporządkowania i sprawa ta jest już przedmiotem szczegółowych badań. Usprawnienia wymaga też w przyszłości rozdział limitów zatrudnienia uczniów. Wszystkie te problemy są szczegółowo analizowane i roz-

ważane przez instancje związkowe, w celu przygotowania właściwych ocen i wniosków. Należy przy tym uwzględnić fakt, iż w znacznej większości branż i rejonów trudności w zatrudnieniu nie występują, w szeregu zaś występuje brak rąk do pracy.

W toku realizacji polityki zatrudnienia w br. trzeba między innymi uwzględnić fakt, że absolwenci szkół wchodzą do produkcji w drugim półroczu, a miejsca pracy dla nich powinny być odpowiednio w ramach planów zarezerwowane.

W trakcie debaty sejmowej nad planem zwracano uwagę na konieczność znacznego wzmocnienia aktywności rad narodowych, związków zawodowych i innych organizacji w poszerzeniu frontu pracy, między innymi przez rozwój różnego rodzaju usług dla ludności. Rozwój usług to jednocześnie wcale nie bagatelne możliwości wzrostu zatrudnienia dla ludzi, którzy nie mają dotychczas określonych kwalifikacji, zwłaszcza dla kobiet. Tymczasem tych inicjatyw i przedsięwzięć jest stanowczo zbyt mało. Rady narodowe, wykorzystując fundusz interwencyjny, powinny uwzględnić między innymi szkolenie w zakresie usług zgodnie z kierunkami ich dalszego rozwoju.

Cały zespół środków w przedsiębiorstwach, zmierzających do poprawy wydajności pracy, uzyskania lepszych efektów ekonomicznych — musi być realizowany jednocześnie z poprawą warunków pracy, bezpieczeństwa, higieny pracy i zdrowotności załóg, a umacnianie dyscypliny społecznej powinno iść w parze z dalszym ugruntowaniem praworządności w stosunkach pracy.

— Jakie przedsięwzięcia przewiduje się dla zapewnienia wykonania uchwał KSR?

Wrz. z uchwaleniem planu, konferencje samorządu robotniczego przyjmują program konkretnych przedsięwzięć technicznych — organizacyjnych, mających na celu zabezpieczenie wykonania ustalonych zadań. KSR określają więc jednocześnie metody pracy, terminy rozwiązania poszczególnych spraw oraz osoby odpowiedzialne za realizację tych przedsięwzięć.

W tym celu ustalony jest m. in. tryb i terminy przedkładania samorządowi robotniczemu przez kierownictwa przedsiębiorstw kwartalnych analiz i ocen. Chodzi o zabezpieczenie kontroli wykonania planowych zadań we wszystkich wskaźnikach.

W ostatnim okresie wzrasta rola zjednoczeń jako kierownika i koordynatora pracy podległych zakładów. Przedstawiciele kierownictwa zjednoczeń, uczestniczący w obradach wielu KSR, wykazali w przebiegającej ilości przypadków, że potrafią nawiązać rzeczowy dialog z aktywnym samorządem robotniczym oraz wskazać rezerwy i sposoby ich wykorzystania.

W niektórych przypadkach, przy zasadniczym przyjęciu planu, poszczególne jego problemy pozostawiono jeszcze do wyjaśnienia i uzgodnienia w najbliższym czasie. Często wysuwano pod adresem zjednoczeń bardzo istotne wnioski, dotyczące udoskonalenia koordynacji branżowej.

Ale były też przypadki, kiedy przedstawiciele zjednoczeń ograniczali się do lakonicznych stwierdzeń, że przedkładać takie środki, jakie posiadają. To oczywiście nie przekonywało ale doprowadzało nawet do zahamowania pracy samorządu nad ustaleniem planu przedsiębiorstwa. Sytuacja ta nasuwa m. in. wniosek, że współdziałanie związków zawodowych ze zjednoczeniami powinno być pełniejsze niż dotychczas, w celu zapewnienia właściwego, rzeczowego ustosunkowania się zjednoczeń do problemów ekonomicznych, wysuwanych w sposób dojrzały przez samorząd robotniczy.

Związki zawodowe bacznie śledzą przebieg wszystkich KSR oraz sukcesywnie opracowują wnioski, zgłaszane na sesjach. Podczas obrad samorządu wyłania się również sporo problemów dotyczących np. usprawnienia transportu, kooperacji itp., które wyma-

gają rozwiązania na wyższych szczeblach administracyjnych.

Przebieg obecnych sesji KSR w porównaniu z poprzednimi w latach poprzednich świadczy o znacznym wzroście świadomości aktywności samorządu, o lepszej znajomości ekonomiki i potrzeb gospodarki narodowej, o większej śmiałości spojrzenia na trudne sprawy ekonomiczne.

KSR wnoszą wiele własnych, nieraz bardzo cennych pomysłów, nierzadko poprawiają i uzupełniają przedstawione im założenia, bardziej prawidłowo dostosowują je do sytuacji swoich zakładów.

Sesje wykazały, że samorząd z dużym poczuciem odpowiedzialności współdecyduje o dalszym rozwoju przedsiębiorstw. W wielu zakładach wyeliminowano już występujące dawniej tendencje partykularne. Powstają inicjatywy mające na celu jak najpełniejsze zabezpieczenie zadań planowych, podniesienie wydajności i gospodarności zgodnie z kierunkami wytycznymi przez XIV Plenum KC PZPR.

Jedną z nich dotyczy usprawnienia kooperacji międzyzakładowej. KSR Jeleniogórskich Zakładów Włókien Sztucznych obradowała w tym celu wspólnie z przedstawicielami samorządu robotniczego zakładów kooperujących. Podejmuje się inicjatywy przeciwdziałania „jałowym” biegom maszyn i marnotrawieniu energii elektrycznej.

W toku przygotowywania konferencji wzrosła znacznie rola rad robotniczych. Rady te przygotowują często koreferaty, wnikiwie oceniające stan rezerw, sprawy postępu technicznego — organizacyjnego. Nastąpił też — i to trzeba również podkreślić — wzrost aktywności zakładowych kół NOT.

Przed radami robotniczymi staje obecnie bardzo istotne zadanie — systematycznej kontroli przebiegu wykonania zadań planowych, przeciwdziałania niepożądanym zjawiskom, a zwłaszcza nieprawidłowościom w kształtowaniu się wskaźników technicznych, ekonomicznych oraz racjonalnego wykorzystania środków, zabezpieczających wykonanie planu. Na niektórych sesjach nie omówiono wniosków z tych spraw. W tych zakładach trzeba by przemyśleć i ustalić właściwe kierunki działania. Dotyczy to także problemów poprawy warunków pracy i opieki nad zdrowiem załóg.

W toku konferencji ujawniły się już pozytywne wyniki ekonomicznego szkolenia aktywnego samorządu robotniczego, przeprowadzonego w roku ubiegłym. W oparciu o te wyniki trzeba będzie to szkolenie rozwinąć szerzej, z pełnym uwzględnieniem spraw praktycznych, nad rozwiązaniem których samorząd powinien pracować coraz lepiej.

To szkolenie, a więc wyższy poziom znajomości ekonomiki, potrzeb gospodarki i umiejętności sięgania po rezerwy, a przede wszystkim praktyczne wcielanie w życie słusznych inicjatyw i wniosków zgłaszanych w toku sesji — wszystko to będzie miało istotne znaczenie dla pomysłowego wykonania planu roku bieżącego. (PAP)

Miedzy nami — rodzicami

Nie garb się, synku!

W przykładzie, który dał nam rozwiniemy, ciekawy synek ma 6 lat. A mamusia jest jedynym z 52 proc. „rodziciel”, którzy oświadczyli, że jeśli potomek pyta ich „skąd się biorą dzieci?” — odpowiadają wymijająco.

Jacy to rodzice? Gdzie wyrażali takie opinie?

Są to matki i ojcowie dzieci od 6 do 17 lat z różnych środowisk społecznych, o różnym wykształceniu i zawodach. Razem tworzyli grupę osób, ankietowanych przez Ośrodek Badania Opinii Publicznej na temat poglądów na wychowanie seksualne dzieci i młodzieży.

Jest rzeczą pewną, że prawidłowe wychowanie seksualne wiąże się z właściwymi metodami wychowywania dzieci w ogóle i z poziomem kul-

W najbliższym czasie Poczta będzie obchodziła święto otwarcia setnej szkoły podstawowej. 100 szkół tylko w dziedzinie szkolnictwa podstawowego — to imponująca liczba. Nie chcemy nużyć czytelnika liczbami. Skoncentrujemy się na najważniejszych w naszym mieście problemach oświaty.

Na plan pierwszy wybija się oczywiście reforma szkolnictwa podstawowego.

Bieżący rok szkolny — 1963/64 — jest trzecim z kolei rokiem realizacji reformy szkolnej. Obecna organizacja 7-klasowych szkół jest stopniowo przystosowywana do 8-klasowych szkół. W bieżącym roku szkolnym wprowadzono do klasy piątej nowe plany i programy nauczania, które zostały opracowane już dla całej szkoły 8-klasowej. Po raz pierwszy szkoły podstawowe zaczęły realizować pełny program 8 klas w r. 1966, a pierwsi absolwenci zreformowanej szkoły podstawowej (piętnastoletni, a nie jak dotąd czternastoletni) opuszczą ją w r. 1967.

Do realizacji zadań, jakie przynosi ze sobą reforma szkolna, trzeba jednak wciągnąć coraz szerszy aktywny społeczny. Może to nastąpić dopiero po odpowiednim zapoznaniu społeczeństwa z założeniami reformy. Dotychczasowe prace administracji szkolnej, komisji Oświaty, samych szkół i instytucji społecznych w kierunku spopularyzowania założeń reformy, wyjaśnienia społeczeństwu wagi tego decydującego o przyszłym wychowaniu i przygotowaniu młodzieży do życia kroku w naszej polityce oświatowej, nie przyniosły dotąd spodziewanych rezultatów i stąd zainteresowanie społeczeństwa samą reformą jest niskie.

Tymczasem społeczeństwo nasze przez szereg instytucji może czynnie i skutecznie zaangażować się w realizację tego dzieła, zwłaszcza jeśli chodzi o przygotowanie bazy materialowej. Ten właśnie problem wysuwa się na czoło wszystkich zagadnień, od przygotowania bowiem odpowiedniej liczby izb lekcyjnych i mieszkań dla nauczycieli, pomocy naukowych oraz odpowiedniej kadry nauczycielskiej posiadającej kwalifikacje określone przez wytyczne Ministerstwa Oświaty zależy prawidłowe wykonanie uchwały o reformie szkolnictwa.

Ciągle jeszcze daje się odczuwać w pracy naszych szkół, mi-

Dużo satysfakcji sprawił miłośnikom Gniezna Instytut Sztuki PAN opublikowaniem katalogu zabytków Gniezna i powiatu gnieźnieńskiego pod redakcją Teresy Ruszczyńskiej i Anieli Ślaskiej. Książka ta bowiem zawiera nie tylko szczegółowy opis zabytków, stanowi jednocześnie doskonały przewodnik po Gnieźnie i jego okolicy. Drobiazgowo wyliczenie wszystkich zabytków istniejących w Gnieźnie uwidacznia bogactwo skarbów kultury gromadzonych głównie w katedrze gnieźnieńskiej. Katalog pozwala spojrzeć nowym okiem na pomniki kultury, których wartości niejednokrotnie się nie dostrzega. Dokładne informacje co do pochodzenia zabytków, daty ich powstania oraz — tam gdzie to było można ustalić — autorstwa pozwalają na wzbogacenie wiedzy o Gnieźnie. Ogromnie ułatwia to część ilustracyjna obejmująca 510 fotografii. Żałować jedynie należy, że przy reprodukowaniu niektórych z nich nie wykorzystano kolorowej rotografii. Pozwoliłoby to na uwidacznienie piękna cudownych miniatur ewangelizacji (zwłaszcza „Codex aureus”) i innych sławnych ksiąg z natury rzeczy trudno dostępnych dla mieszkańców Gniezna i zwiedzających pierwszą stolicę Polski.

Katalog odstania również wartości kulturalne wielu zabytków w powiecie gnieźnieńskim, które zazwyczaj uchodzą uwadze miłośników Ziemi Gnieźnieńskiej (Klecko, Czarniejewo, Pawłowo, Niechanowo itd.). W katalogu wyliczono również sumiennie zabytkowe kamienie przy ulicy Tumskiej i Placu Bohaterów Stalingradu (Rynku), zwracając uwagę na charaktery-

styczne, pełne wdzięku fryzy. Na marginesie nasuwa się uwaga: dobrze byłoby, gdyby władze miejskie nimi się zainteresowały i odnawiając kamieniczki zapobiegły ich dewastacji. Szkoda, że katalogiem nie objęto domów przy Bednarskim Rynku, z których jeden był siedzibą wołosztwa (przed wojną o charakterystycznych podcieniach). Szkoda, że również nie objęto katalogiem zabytków, znajdujących się w posiadaniu cechów.

Publikacja zawiera szczegółową i imponującą bibliografię Gniezna. Między pozycjami bibliograficznymi wymieniono kilka fragmentów z przygotowanej pod red. prof. dr. J. Topolskiego monografii poświęconej Gnieźnie, co podnosi wartość katalogu.

EDMUND WENGEREK

Również sieć szkolnictwa zawodowego ma bardzo poważne braki i poprawa jej bazy materialnej staje się coraz bardziej palącą koniecznością. Mimo więc znacznych osiągnięć w zakresie budownictwa szkolnego, które przyniosły ostatnie zwłaszcza lata, mimo wysokich świadczeń na rzecz szkół ze strony Społecznego Funduszu Budowy Szkół — sytuacja w zakresie sieci szkolnictwa średniego w Poznaniu jest nadal groźna, zwłaszcza że liczba oddziałów będzie stale wzrastała. Od bazy materialnej szkół zależą wyniki nauczania i wychowania, które wpływają w wysokim stopniu na ogólne podnoszenie się kultury i cywilizacji.

Sprawność szkół, która kształtuje się w szkolnictwie podstawowym w zależności od realizacji obowiązku szkolnego, drugoroczności i odsiewu zwiększa się z każdym rokiem we wszystkich klasach i typach szkół poznańskich.

Powszechność nauczania w szkołach podstawowych w Poznaniu jest notowana w skali ogólnopolskiej na drugim miejscu poza Krakowem, wysoko notowane są również wskaźniki sprawności osiągnięć zwłaszcza w Technikach i Zasadniczych Szkołach Zawodowych.

Obniżył się odsetek uczniów opuszczających szkołę przed jej ukończeniem zarówno w szkolnictwie ogólnokształcącym jak i zawodowym przy wzroście odsetka uczniów promowanych również w obu typach szkolnictwa. W zakresie więc wyników nauczania mamy bardzo istotne osiągnięcia, godne pochwały. O stałej poprawie wyników w liceach ogólnokształcących świadczy coraz bardziej pozytywnie opinie egzaminatorów o przygotowaniu absolwentów szkół średnich na studia.

Te osiągnięcia oczywiście nie mogą przysłaniać istniejących jeszcze braków w pracy niektórych szkół. Ale to już zupełnie inny temat.

Dr M. PRAŻMOWSKI

Nacz. Działu Szkolnictwa Ogólnokształcącego Oświaty Dorosłych

Kuratorium Okr. Szk. Poznańskiego

Katalog zabytków Gniezna

muja 510 fotografii. Żałować jedynie należy, że przy reprodukowaniu niektórych z nich nie wykorzystano kolorowej rotografii. Pozwoliłoby to na uwidacznienie piękna cudownych miniatur ewangelizacji (zwłaszcza „Codex aureus”) i innych sławnych ksiąg z natury rzeczy trudno dostępnych dla mieszkańców Gniezna i zwiedzających pierwszą stolicę Polski.

Katalog odstania również wartości kulturalne wielu zabytków w powiecie gnieźnieńskim, które zazwyczaj uchodzą uwadze miłośników Ziemi Gnieźnieńskiej (Klecko, Czarniejewo, Pawłowo, Niechanowo itd.).

W katalogu wyliczono również sumiennie zabytkowe kamienie przy ulicy Tumskiej i Placu Bohaterów Stalingradu (Rynku), zwracając uwagę na charaktery-

styczne, pełne wdzięku fryzy.

Na marginesie nasuwa się uwaga: dobrze byłoby, gdyby władze miejskie nimi się zainteresowały i odnawiając kamieniczki zapobiegły ich dewastacji. Szkoda, że katalogiem nie objęto domów przy Bednarskim Rynku, z których jeden był siedzibą wołosztwa (przed wojną o charakterystycznych podcieniach). Szkoda, że również nie objęto katalogiem zabytków, znajdujących się w posiadaniu cechów.

Publikacja zawiera szczegółową i imponującą bibliografię Gniezna. Między pozycjami bibliograficznymi wymieniono kilka fragmentów z przygotowanej pod red. prof. dr. J. Topolskiego monografii poświęconej Gnieźnie, co podnosi wartość katalogu.

EDMUND WENGEREK

Również sieć szkolnictwa zawodowego ma bardzo poważne braki i poprawa jej bazy materialnej staje się coraz bardziej palącą koniecznością. Mimo więc znacznych osiągnięć w zakresie budownictwa szkolnego, które przyniosły ostatnie zwłaszcza lata, mimo wysokich świadczeń na rzecz szkół ze strony Społecznego Funduszu Budowy Szkół — sytuacja w zakresie sieci szkolnictwa średniego w Poznaniu jest nadal groźna, zwłaszcza że liczba oddziałów będzie stale wzrastała. Od bazy materialnej szkół zależą wyniki nauczania i wychowania, które wpływają w wysokim stopniu na ogólne podnoszenie się kultury i cywilizacji.

Sprawność szkół, która kształtuje się w szkolnictwie podstawowym w zależności od realizacji obowiązku szkolnego, drugoroczności i odsiewu zwiększa się z każdym rokiem we wszystkich klasach i typach szkół poznańskich.

Powszechność nauczania w szkołach podstawowych w Poznaniu jest notowana w skali ogólnopolskiej na drugim miejscu poza Krakowem, wysoko notowane są również wskaźniki sprawności osiągnięć zwłaszcza w Technikach i Zasadniczych Szkołach Zawodowych.

Obniżył się odsetek uczniów opuszczających szkołę przed jej ukończeniem zarówno w szkolnictwie ogólnokształcącym jak i zawodowym przy wzroście odsetka uczniów promowanych również w obu typach szkolnictwa. W zakresie więc wyników nauczania mamy bardzo istotne osiągnięcia, godne pochwały. O stałej poprawie wyników w liceach ogólnokształcących świadczy coraz bardziej pozytywnie opinie egzaminatorów o przygotowaniu absolwentów szkół średnich na studia.

Te osiągnięcia oczywiście nie mogą przysłaniać istniejących jeszcze braków w pracy niektórych szkół. Ale to już zupełnie inny temat.

Dr M. PRAŻMOWSKI

Nacz. Działu Szkolnictwa Ogólnokształcącego Oświaty Dorosłych

Kuratorium Okr. Szk. Poznańskiego

Poważnym problemem jest sieć szkół i placówek oświatowo-wychowawczych. O ile w szkolnictwie podstawowym nie nastrożca ona poważniejszych zastrzeżeń i wszystkie poznawskie szkoły będą po zrealizowaniu założeń reformy szkolnej szkołami 8-klasowymi dość korzystnie rozmieszczone w mieście, to w szkolnictwie średnim, zwłaszcza ogólnokształcącym braki w sieci są bardzo poważne.

W Poznaniu, mieście liczącym ponad 400 tys. mieszkańców jest w tej chwili 10 liceów ogólnokształcących (w tym jedno rozwojowe, które ma obecnie jedynie klasę 9-tą).

W ostatnich latach wybudowane zostało jedno tylko liceum, ale liczba szkół licealnych nie powiększyła się, bo Liceum nr 4, które otrzymało nowy budynek, pozostawione po sobie pomieszczenia oddało do dyspozycji Studium Nauczycielskiego, jego bowiem warunki pracy były na dłuższą metę nie do zniesienia. Wprawdzie szkoły licealne poznańskie to „kolosy”, niektóre z nich liczą ponad 30 oddziałów, ale ta właśnie okoliczność należy do poważnych mankamentów sieci naszego szkolnictwa licealnego, które nie ma warunków na rozwijanie np. zajęć pozalekcyjnych ze względu na obowiązującą w nich dwumianowość nauczania. Aby ocenić sieć liceów ogólnokształcących w Poznaniu, wystarczy powiedzieć, że w Kaliszu mamy ich cztery. Większość naszych budynków szkół licealnych to stare gmachy, zupełnie nie odpowiadające wymogom nowoczesnego szkolnictwa.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

Wieloletnia reforma szkolnictwa ogólnokształcącego w naszym mieście jest w zasadzie nie do wykonania. W tym celu należałoby wybudować co najmniej 10 nowych szkół, co jest nie do zaakceptowania.

TEATRY

KALISZ — „W pustyni i w puszczy”; WITASZYCE — „Wszystko dobre, co kończy się dobrze”.

KINA

CHODZIEŻ — Ceramika: nieczynne; Notek: „Telefon towarzyski”; CZARNKÓW — „Zabawa buzią”; GNIEZNO — Lech: „Gwiazda szeryfa”; POLONIA: „Najlepszy z wrogów”; GOSTYN — „Ballada huzarska”; JAROCIN — „Tamango” i „Podróż balonem”; KALISZ — Kosmos: „Gdzie jest generał”; Oaza: „Czego pragnie Lola”; Stylowe: „Zamieć”; SYRENA: „Strażnica w górach” i „Ewa chce spać”; Wolność: „Tysiąc talarów”; Kępno — „Paryżanka”; KŁODAWA — „Ziemia aniołów”; KONIN — Energetyk: „Swinarka i pastuch”; Górniki: „Taksówka do Tobruku”; KOŁO — „Ostatni kurs”; KOSCIAN — „Dwa oblicza zemsty”; KROTOSZYN — „Naprawdę wczoraj”; LESZNO — „Familię pani Hanki”; MIE-DZYCHÓD — „Na białym szlaku”; NOWY TOMYŚL — „Taksówka do Tobruku”; OBORNIKI — „Diabeł morski”; OSTROW — Roma: „Przygoda noworoczna”; SŁOŃCE: „Powiernik pań”; OSTRZESZÓW — „Zerwany most”; PILA — Iskra: „Cichy wspólnik”; Millenium: „Złoty człowiek”; PLESZEŃ — „Kryptonim Nektar”; RAWICZ — „Synowie i kochankowie”; SŁUPCA — „Pan marszałek i ja”; ŚREM — „Uczeń diabła” i „Jak zdobył męża”; ŚRODA — „Strachy zamu Spessart”; SZAMOTULY — „Rancho w dolinie”; TRZCIANKA — „Vera Cruz” i „Złote psisko”; TUREK — „Jutrzenka”; „Przemiełko z wiatrem”; Malwa: — nieczynne, WAGROWIEC — „Aby kwitło życie” i „Zbrodnia i panna”; WOLSZTYN — „Troje i las”; WRZESNIA — „Daleka jest droga” i „Piętnastoletni kapitan”.

RADIO

WARSZAWA I: 8.05 — Muzyka i aktualn.; 8.50 — Publicystyka międzynarod.; 9 — Dla kl. VII pt. „Godzina wspomnień”; 9.30 — Polskie mel. lud.; 9.40 — Dla przedszkoli pt. „Dzień i noc”; 10.15 — Transm. z IX Zimowych Igrzysk Olimpijskich w Innsbrucku; 11 — „Klub 60”; „Świąteczny dyżur” — słuch. wg opow. G. Limenona; 11.41 — „Starsi panowie trzej” — gawędy podskuchane; 12.15 — Reportaż Redakcji Ekonomicznej; 12.45 — „Swojskie melodii”; 13 — Dla kl. I i II z cyklu: „Z piosenki jest nam wesoło”; 14 — „Jarmark cudów” nr 57; 15.10 — Utwory fortep. w wyk. Jacka Weiss; 15.35 — Skrzynka muzyczna w oprac. M. Dąbrowskiego; 16.35 — Program młodzieżowy — „Ewa i Księżyc”; 17.05 — Poradnik Językowy nr 552 w oprac. prof. dr. W. Doroszewskiego; 17.45 — Pięć minut o wychowaniu; 17.50 — Uniwersytet radiowy; 19 — Nauka jęz. rosyjskiego — kurs średni; 19.15 — Ze wsi i o wsi; 19.30 — „Rozmowy z postaciami”; 20.26 — Sport; 20.30 — Scena polska — Jerzy Leszczyński; 21.40 — Koncert żywcem; 22.40 — Koncert muz. rozrywkowej i tan. w wyk. Ork. Mantova-

Jak już informowaliśmy, w środę zakończył w Poznaniu obrady VII Wojewódzki Zjazd Delegatów Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego. Przez dwa dni toczyła się ożywiona dyskusja, w której wypowiedziało się ponad 20 delegatów. Obejmowała ona szeroki krąg zagadnień dotyczących wszystkich sfer życia wielkopolskiej wsi. Pragnąc zapoznać Czytelników z atmosferą dyskusji, zamieszczamy fragmenty niektórych przemówień delegatów.

ZYGMUNT PAWLEWICZ — Jędrzejew powiat Trzebnicki: Wspominamy tu o 70-letnich tradycjach ruchu ludowego w naszym kraju i o walce, jaką toczyli ludowcy o ziemię i ludzkie warunki życia. Obecnie naszym najważniejszym zadaniem jest walka o wzrost produkcji rolnej, o dostarczenie krajowi potrzebnej ilości zbóż, mięsa i surowców dla przemysłu. Walczymy również o podniesienie godności chłopów pracujących wśród innych warstw społeczeństwa.

niego i Zesp. Dickie Wells'a; 23.10 — Wiadomości olimpijskie.

Wiadomości: 5, 6, 7, 8, 12.05, 15, 17, 20, 23.

POZNAN II: 8.15 — Nauka jęz. ang.; 9.50 — Publicystyka międzynarodowa; 10.30 — Z życia ZSLR; 11 — Muz. operowa; 12.45 — „Nasze sprawy codienne”; 13 — Melodie E. Kalmana gra Ork. Hansa Carste; 13.25 — „Popioły”; odc. pow. St. Żeromskiego; 13.45 — Muzyczny Tydzień Poznania; 14 — W trosce o nasze dziecko; 14.15 — W rytmie walca i tanga; 14.30 — „Co przyniosła nowe Problem”; 14.45 — „Błękitna szafeta”; 15 — Richard Rodgers: Włazanka mel. z operetki „Południowy Pacyfik”; 15.30 — Dla dzieci odc. opow. E. Niziuskiego pt. „Afera w Złotym Plastrze”; 18 — Aud. sportowa E. Olachowskiego pt. „Kalisz na optymistycznej fali”; 18.30 — Dla młodzieży pt. „Koniec karnawału”; Autor M. Napierałowa; 18.45 — „Sesamie, otwórz się”; 19.05 — Muz. i aktualn.; 19.30 — Transm. Konc. Symfon. z Salii Filharmonii Narodowej w Warszawie; Wyk. Ork. i chór żeński Filharmonii Narodowej pod dyr. J. Kallawicza; 20.20 — „Fryz o matce” — fragm. pow. K. Brandysa pt. „Sposób bycia”; 20.40 — d.c. koncertu; 22.05 — Studio współczesne — „Koncert Hansa Müllera” — słuchow. Wł. Zesławskiego; 22.40 — Mel. tan.; 24 — Wiadomości olimpijskie.

Wiadomości: 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 12.05, 16, 17.50, 19, 21.25, 23.50.

TELEWIZJA

POZNAN I i PROGR. OGÓLNOP.: 9.25 — IX Zimowe Igrzyska Olimpijskie — (Innsbruck); 11.55 — Program dla szkół (kl. I-IV); 17 — Wiadomości; 17.05 — „Miś z o-kienka”; 17.20 — Rozmowa na temat międzynarodowe; 17.55 — Wielokropek; 18.15 — Mecz hokejowy Szwecja — USA — (Innsbruck); 19.10 — Wszelchnia TV: „Czasy Michała Anioła”; 19.45 — Olimpiada — filmowy przegląd dnia — (Innsbruck); 20 — Dobranoc; 20.05 — Dziennik; 21 — Olimpiada zimowa — mecz hokejowy Kanada — CSRS — (Innsbruck); 22.30 — Wiadomości.

Dyskutanat poruszył następnie niewesołą sytuację w pracy instytucji skupujących płody rolne.

Strach człowieka bierze — mówił — gdy popatrzymy na to, co dzieje się na punktach spędu zwierząt rzeźnych. Skupione bydło i trzoda czeka całe dnie, a nieraz i tygodnie na przewiezienie do rzeźni. Kto policzy i zapłaci za tony zmarnowanego mięsa, którego przecież nie mamy za dużo?

Kolejną sprawą, poruszaną przez dyskutanatę był problem opieki lekarskiej dla ludności wiejskiej. Dlaczego rolnik zobowiązany jest do ubezpieczenia inwentarza żywego i martwego, płonów zabudowań, a nie jest zobowiązany do ubezpieczenia na wypadek choroby? Jeśli możemy zapłacić wszystkie inne składki i obciążenia, to stać nas również na poniesienie kosztów związanych z ubezpieczeniem na wypadek choroby. Z pewnością podniosłoby to stan zdrowia mieszkańców wsi.

FELIKS PLUSKOTA — Tuchorza powiat Wolsztyn: Każdy gospodarz, posiadający pola w pobliżu lasów wie dobrze, ile szkody ponosi co roku od dzików. Gdy rolnik wyciąga ręce po zbiory, które kosztowały dużo pracy i zachodu, zastaje pewnego ranka spustoszoną plantację. To tak, jakby urzędnikowi zniszczył ktoś w nocy gromadzone przez lata akta.

Jeśli chcemy cieszyć się urodą ołdychów hasających po lasach, to trzeba zapłacić uczciwie za wyrządzone przez nie rolnikom szkody. Jeśli zaś brak na ten cel pieniędzy, dziki trzeba wytrzebić. Czas skończyć z sytuacją, w której rolnik ponosi większość ciężarów związanych z rosnącym wciąż stadem dzikich.

HENRYK BŁASZ z Nowego Tomysła pochwilił swoje wystąpienie sprawie życia kulturalnego na wsi. Często w czasie budowy domu kultury lub klubu obserwuje się przykłady poświęcenia i ofiarności. Ale po zakończeniu prac zapal pałnice i w nowym, okazałym lokalu nie dzieje się nic. Sytuacja taka istnieje np. we wsi Bolewice. Dopóki działał tam kierownik szkoły, który był duszą całego przedsię-

wzięcia, wszystko szło jak należy. Gdy go zabrakło, cała praca zamarła. Świadczy to o tym, jak wielką rolę w środowisku wiejskim może odegrać działacz kulturalny. Rolę tę spełniać mogą ludzie różnych zawodów, nie tylko nauczyciele. I tak np. we wsi Nadnia kierownikiem i reżyserem zespołu teatralnego jest kolejarz. Zespół ten ma na swym koncie wiele udanych imprez w okolicznych wsiach.

Zarliwe przemówienie wygłosił **KAZIMIERA MLECZKO** ze wsi Dęba pow. Czarnków: Główną część swego wystąpienia poświęcił dyskutancka sytuacji kobiety wiejskiej.

Mało kto wie — mówiła — na jakie trudności natrafia kobieta wiejska w swoim środowisku. Może ona znaleźć swoje miejsce np. w komitecie rodzicielskim, ale wara jej zabierać głos w kółku rolniczym. Niech tylko zażąda usprawnienia jej pracy w gospodarstwie, a natychmiast zostanie zakrzykana i wykpiwana. Wszyscy mówią, że kobieta wiejska jest bez zawodu. To nieprawda; my mamy sto zawodów! Jesteśmy rolnikami, kucharkami, pielęgniarkami, hodujemy zwierzęta i drób, uprawiamy buraki i inne rośliny. Kto hoduje bekony? Oczywiście kobieta, ale nagrodę, lub dyplom uznania, otrzymuje mężczyzna. On wszędzie figuruje. On się szkoli na kursach, a ona haruje dzień i noc.

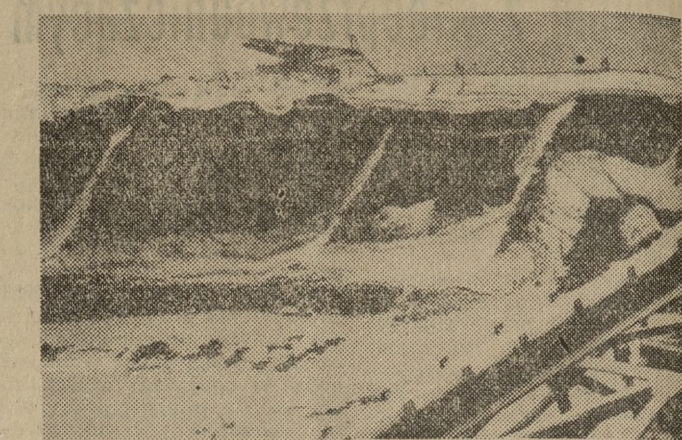
Dyskutancka proponuje, by chociaż 10 procent Funduszu Rozwoju Rolnictwa przeznaczyć do dyspozycji kół gospodyń wiejskich. Wówczas znajdzie się we wsi nie tylko traktor i snopowiązałka, ale i dojarka, pielarka i inne urządzenia ułatwiające pracę gospodyni wiejskiej.

Zapisał: F. B.

Chuligaństwo nie popłaca

Kolegium Karno-Administracyjne przy Prezydium PRN w Środzie poświęciło w ubiegłym roku sporo miejsca zwalczaniu chuligaństwa; rozpatrywano 84 sprawy. Kolegium ukarało 75 osób grzywnami, w wysokości od 300 do 1000 zł oraz skazało 3 chuliganów na areszt.

Z inicjatywy Kolegium odbyła się w grudniu ub. roku w Pielkowie pokazowa publiczna rozprawa przeciwko 3 młodym chuliganom obwinionym o używanie wulgarnych słów w stanie nietrzeźwym oraz wywołanie awantury podczas wes-

Kopalnia Węgla Brunatnego Pątnów w zimowej szacie.
Fot. — K. Przychodźki

„Prezent” dla kobiet

W miejskiej pralni w Wągrowcu jest obecnie niewygodnie i ciasno, gdyż wszystkie urządzenia stłoczono w jednym pomieszczeniu, ale w najbliższym czasie będzie inaczej.

Na piętrze budynku i na strychu przygotowuje się bowiem dla pralni nowe pomie-

szczenia na magazyn i suszarnię. Poszczególne działy pralni połączy winda, w związku z czym odpadnie uciążliwy transport ręczny. W dotychczasowym pomieszczeniu na parterze przeprowadza się obecnie prace remontowo-budowlane, gdyż ma być w nim zlokalizowana pralnia samoobsługowa. Zainstaluje się w niej 7 pralek mechanicznych i suszarkę-maglownicę, do której można włożyć bez składania nawet tak duże sztuki bielizny jak prześcieradła i powłoki.

Cały cykl będzie tak zorganizowany, by kobiety przynoszące tu bieliznę, mogły ją wyprać, wysuszyć, wymaglować i wyprasować, a więc jest to duży postęp, o którym marzyły kiedyś.

Prace remontowo-budowlane wykonuje w przyspieszonym tempie Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Wągrowcu. Samo obsługowa pralnia ma bowiem być prezentem władz miejskich dla pięci pięknej na Dzień Kobiet. (kdw)

Ryby

w „niebezpieczeństwie”

W powiecie ostrzeszowskim pięknymi rezultatami poszczycić się może Państwowe Gospodarstwo Rybackie, które działa na 315 hektarów stawów. Jego pracownicy odłowili w roku gospodarczym 1963/64 około 112 ton ryb i wypracowali dochód w wysokości 2,2 mln. zł, a więc uzyskali znacznie lepsze wyniki, niż przewidywały plany.

W bieżącym roku zespół pragnie uzyskać jeszcze lepsze rezultaty i podczas odbytych w tych dniach konferencji samorządu robotniczego zastanawiał się nad metodami usprawnienia swej pracy.

(H. P.)

Pracownicy poszukiwani

PRZEDSIĘBIORSTWO PAŃSTWOWE GOSPODARSTWO ROLNE JABŁONNA, poczta Kąkrowo, pow. Leszno, przyjmiemy zaraz:

— **PSZCZELARZA-OGRODNIKA** do Zakładu PGR Jabłonna, również przyjmujemy — **GORZELNIKA** na stanowisko kierownika gorzelni do Zakładu PGR Dąbce, od 1 maja 1964 r.

Kandydaci winni posiadać kwalifikacje fachowe i najmniej 3-letni staż pracy w swoim zawodzie.

Przyjęcie kierownika gorzelni zależne jest od zatwierdzenia przez Woj. Zjedn. PGR Poznań. Zgłoszenia z odpisami świadectw szkolnych i stażu kierować pod wyżej podanym adresem. W700

DYREKCJA BUDOWNICTWA ROLNICZEGO, INSPEKTORAT TERENOWY w KOSZALINIE, ulica Czerwonej Armii 56, telefon 55-64, zatrudni zaraz:

5 INŻYNIERÓW lub **TECHNIKÓW BUDOWLANYCH** na stanowiska: kierownika zespołu, inspekt. nadzoru, inspekt. nadzoru i inspekt. nadzoru technicznych.

Dla inspektorów nadzoru wymagane są uprawnia budowlane.

Wynagrodzenie miesięczne od 1.800—3.300 zł plus dodatek za uprawnienia plus premia uznaniowa. Dla kierownika zespołu inspektorów nadzoru zapewniamy mieszkanie w nowym budownictwie (w I kwartale 1964 r.). W609

GŁOGOWSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWLANE w GŁOGOWIE zatrudni:

INŻYNIERÓW i **TECHNIKÓW** z praktyką na stanowiska kierowników budów i obiektów lub na stanowiska inspektorów w dziale wykonawstwa.

Ponadto Przedsiębiorstwo zatrudni: **ZDUNÓW** i **BLACHARZY**.

Rozpoczęcie pracy może nastąpić zaraz. Przedsiębiorstwo zapewnia warunki zgodnie z układem zbiorowym pracy w budownictwie oraz zakwaterowanie i siołkę.

Oferty i zgłoszenia przyjmuje Dział Kadr, Głogowskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Głogowie, Al. Wolności 11, II piętro. W613

PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWNICTWA ROLNICZEGO w MOGILNIE zatrudni zaraz:

3 INŻYNIERÓW lub **TECHNIKÓW BUDOWLANYCH** z praktyką na stanowisko kierowników robót;

3 INŻYNIERÓW wzgl. **TECHNIKÓW BUDOWLANYCH** z praktyką do działu technicznego.

Wynagrodzenie wg umowy zgodnie do układu zbiorowego pracy w budownictwie.

Jest możliwość uzyskania mieszkania z budownictwa spółdzielczego.

Podania wraz z życiorysem należy składać do Przedsiębiorstwa Budownictwa Rolniczego w Mogilnie, ul. Gen. Dąbrowskiego 16. W647

POZNAŃSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO SUROWCÓW WTORNYCH w POZNANIU przyjmie zaraz

MAGAZYNIERA SUROWCA do Sortowni Szmat w Rogoźnie Wlkp.

Warunki pracy do omówienia.

Zgłoszenia pisemne prosimy kierować do Poznańskiego Przedsiębiorstwa Surowców Wtórnych w Poznaniu, ulica Przemysłowa 45. W697

MIEJSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO AUTOBUSOWE w M. ST. WARSZAWIE organizuje od dnia 10 lutego 1964 r. **KURS KIEROWCÓW** podwyższający kwalifikacje zawodowe z III kat. prawa jazdy na kat. II. Kandydaci winni posiadać co najmniej półtoraroczną praktykę zawodową.

Poza tym przyjmuje kierowców z I i II kat. prawa jazdy.

Osobom zamiejscowym (samotnym) zapewniamy miejsce w hotelu.

Kandydaci winni zgłaszać się do Działu Kadr, Warszawa, ul. Przykopywa 28, pok. 40. W391

Przetargi

PAŃSTWOWY SZPITAL DLA NERWOWO I PSYCHICZNIE CHOROBY w CIPORZU, pow. Świebodzin — ogłasza **PRZETARG NIEOGRANICZONY** na wykonanie **ROBÓT BUDOWLANO-MONTAŻOWYCH** w ramach kapitalnych remontów, tj. na przebudowę budynków szpitalnych oraz montaż rejonowej kotłowni c. o. w adaptowanym budynku gospodarczym.

W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne.

Informacji udziela biuro Szpitala mieszczące się w budynku nr 3 (Administracja), gdzie można zapoznać się z dokumentacją.

Oferty należy składać w zalakowanych kopertach z napisem „Przetarg” do dnia 20. II. br. — Komisyjne otwarcie ofert nastąpi dnia 24. II. 1964 r. w biurze Szpitala o godzinie 10.

Zastrzega się prawo wyboru oferenta lub unieważnienia przetargu bez podania przyczyn. K639

Dnia 5 lutego 1964 r. zmarł nagle, opatrzony Sakramentami św., mój ukochany mąż, przeżywszy lat 60, sp.

Stanisław Nietsch

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, 8 bm., o godzinie 14 na cmentarzu w Junikowie.

W głębokim smutku pograżona

ZONA Z RODZINĄ

15184g

+

Dnia 5 lutego 1964 r. zmarła, opatrzona Sakramentami św., moja najdroższa żona, nasza ukochana matka, babcia i siostra, sp.

Martyna Drzewiecka

z domu MARECKA

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, 8 bm., o godzinie 10,45 na cmentarzu Bożego Ciała, przy ulicy Bluszczykowej.

W głębokim smutku pograżeni
MAŁ, DZIECI, WNUKI I SIOSTRA
Poznań, ul. Rolna 1 m. 3. 15140g

+

W dniu 5 lutego 1964 r. zmarła moja najdroższa żona, matka, teściowa i babcia, przeżywszy lat 70, sp.

Jadwiga Grzemba

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, 8 bm., o godzinie 10,30 z kaplicy cmentarnej na Dębcu, przy ulicy Bluszczykowej.

W głębokim smutku pograżeni
MAŁ, SYN, SYNOWA I WNUK
Poznań, ulica Rolna 58 m. 9. 15134g

+

Dnia 5 lutego 1964 r. zmarł nagle, opatrzony Sakramentami św., mój ukochany mąż, przeżywszy lat 60, sp.

Stanisław Nietsch

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, 8 bm., o godzinie 14 na cmentarzu w Junikowie.

W głębokim smutku pograżona

ZONA Z RODZINĄ

15184g

+

Dnia 5 lutego 1964 r. zasnął nagle w Bogu, mój najdroższy mąż, ukochany ojciec, teść i dziadek, przeżywszy lat 64, sp.

Kazimierz Marcińczak

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, 8 bm., o godzinie 10,45 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W smutku pograżeni

ZONA, SYN, SYNOWA I WNUKI

Poznań, Dąbrowskiego 36 m. 19, Chodzież.

15205g

+

W dniu 5 lutego 1964 r. zmarł nagle, mój najdroższy mąż, nasz najlepszy ojciec, teść i dziadek, przeżywszy lat 63, sp.

Stanisław Wagner

Pogrzeb odbędzie się w sobotę, 8 bm., o godzinie 15 na cmentarzu w Śwarzędzu.

W głębokim smutku pograżone

ZONA, DZIECI I WNUKI

15183g

+

Dnia 4 lutego 1964 r. zmarł nagle, opatrzony Sakramentami św., mój kochany brat, sp.

Stanisław Tomaszewski

Pogrzeb odbędzie się w piątek, 7 bm., o godzinie 13,45 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W głębokim smutku pograżeni

BRAT Z ZONĄ I SYNKIEM

15144g